

Угода

**між Кабінетом Міністрів України
та Урядом Російської Федерації
про взаємну охорону прав на результати
інтелектуальної діяльності, що використовуються
та отримані в ході двостороннього військово-технічного
співробітництва
(укр/рос)**

Кабінет Міністрів України та Уряд Російської Федерації, далі Сторони,

грунтуючись на положеннях Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про військово-технічне співробітництво від 26 травня 1993 року,

усвідомлюючи важливість охорони прав на результати інтелектуальної діяльності, що використовуються та отримані у ході двостороннього військово-технічного співробітництва,

беручи до уваги необхідність координації зусиль Сторін і вжиття ефективних заходів для недопущення порушення прав на результати інтелектуальної діяльності при їх використанні у ході двостороннього військово-технічного співробітництва,

грунтуючись на принципах рівності та взаємної вигоди,

домовилися про таке:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди застосовуються такі терміни та поняття:

"інтелектуальна власність" - розуміється у значенні, вказаному у статті 2 Конвенції, що засновує Всесвітню організацію інтелектуальної власності, підписаної у м. Стокгольмі 14 липня 1967 року, із змінами від 2 жовтня 1979 року;

"конфіденційна інформація" - інформація, включаючи "ноу-хау", що стосується предмету договорів (контрактів), укладених та/або таких, що укладаються, у ході двостороннього військово-технічного співробітництва, яка має дійсну або потенційну комерційну цінність, через те, що невідома третім особам, до якої немає вільного доступу на законній підставі та власник якої вживає заходів для забезпечення її конфіденційності;

"продукція військового призначення" ("товари військового призначення" - для Української Сторони) - озброєння, військова техніка, роботи, послуги, права на результати інтелектуальної діяльності й інформація, що відносяться до двостороннього військово-технічного співробітництва відповідно до законодавства держав Сторін;

"результати інтелектуальної діяльності" - наукові, конструкторські, технічні і технологічні рішення, що містяться у продукції військового призначення, що вироблена і постачається у ході двостороннього військово-технічного співробітництва, у тому числі у дослідних зразках і макетах виробів, а також у технічній (нормативно-технічній, конструкторській, проектній, технологічній, експлуатаційній, програмній, інструктивно-методичній) і

науково-технічній документації;

"результати інтелектуальної діяльності, що використовуються" - результати інтелектуальної діяльності, права на які, відповідно до законодавства держав Сторін, належать суб'єктам права інтелектуальної власності однієї із Сторін та які необхідні для виконання договорів (контрактів) у ході двостороннього військово-технічного співробітництва;

"отримані результати інтелектуальної діяльності" - результати інтелектуальної діяльності, створені у ході двостороннього військово-технічного співробітництва;

"суб'єкти військово-технічного співробітництва" - юридичні особи держав Сторін, які відповідно до законодавства держав Сторін одержали право на здійснення зовнішньоторговельної діяльності щодо продукції військового призначення;

"учасники договорів (контрактів)" - суб'єкти військово-технічного співробітництва, які є виконавцями або замовниками договорів (контрактів), укладених у ході двостороннього військово-технічного співробітництва.

Стаття 2

Сторони забезпечують охорону прав на результати інтелектуальної діяльності, що використовуються та/або отримані у ході двостороннього військово-технічного співробітництва, відповідно до законодавства держав Сторін.

Стаття 3

Уповноваженими органами щодо реалізації цієї Угоди є:

з Української Сторони - Міністерство освіти і науки України,

з Російської Сторони - Міністерство юстиції Російської Федерації.

Сторони своєчасно повідомляють одна одну дипломатичними каналами про зміну своїх уповноважених органів.

Сторони та уповноважені органи Сторін здійснюють контроль за діяльністю учасників договорів (контрактів) щодо виконання положень цієї Угоди у порядку, що визначається законодавством держав Сторін.

Стаття 4

Співробітництво щодо забезпечення охорони прав на результати інтелектуальної діяльності у ході двостороннього військово-технічного співробітництва здійснюється шляхом:

узгодження питань, пов'язаних з охороною прав на результати інтелектуальної діяльності, що використовуються, та на отримані результати інтелектуальної діяльності;

здійснення заходів щодо попередження правопорушень у сфері інтелектуальної власності;

надання однією із Сторін на запити іншої Сторони нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини у сфері інтелектуальної власності;

обміну досвідом з питань охорони прав на результати інтелектуальної діяльності;

обміну досвідом міжнародного співробітництва та інформацією щодо участі кожної із Сторін в інших міжнародних договорах, що визначають особливості охорони прав інтелектуальної власності, якщо це не суперечить міжнародним зобов'язанням держав Сторін перед іншими державами;

реалізації інших форм співробітництва, погоджених Сторонами.

Стаття 5

Права на отримані результати інтелектуальної діяльності розподіляються з урахуванням внеску кожного з учасників договорів (контрактів) на умовах, що визначаються у договорах (контрактах), які укладаються у ході двостороннього військово-технічного співробітництва.

Стаття 6

При укладанні договорів (контрактів) учасники договорів (контрактів) в частині розподілу прав на отримані результати інтелектуальної діяльності визначають:

результати інтелектуальної діяльності, створення, використання або передача прав на які обґрунтовано передбачаються при виконанні договорів (контрактів);

внесок кожного з учасників договорів (контрактів) у роботу, що виконується, включаючи результати інтелектуальної діяльності, що використовуються;

зобов'язання учасників договорів (контрактів) щодо забезпечення охорони результатів інтелектуальної діяльності, що використовуються, та отриманих результатів інтелектуальної діяльності;

види та обсяг застосування результатів інтелектуальної діяльності, що використовуються, та отриманих результатів інтелектуальної діяльності на територіях держав Сторін, а також на територіях третіх держав;

порядок відшкодування збитків, заподіяних одному з учасників договорів (контрактів) у результаті використання результатів інтелектуальної діяльності, що йому належать, без його згоди іншим учасником;

права кожного з учасників договорів (контрактів) на використання конфіденційної інформації та їх обов'язки щодо забезпечення охорони такої інформації;

умови та порядок передачі, обміну та/або публікації відомостей про отримані результати інтелектуальної діяльності.

Стаття 7

У разі, якщо один з учасників договорів (контрактів) вважає, що при виконанні договорів (контрактів) отримано результати інтелектуальної діяльності, права на які не охороняються законодавством держав Сторін, учасники договорів (контрактів) та/або уповноважені органи Сторін невідкладно проведуть консультації з питань їх охорони.

Стаття 8

У разі виникнення розбіжностей з питань, пов'язаних із правовою охороною отриманих результатів інтелектуальної діяльності та умовами використання конфіденційної інформації, отриманої у ході двостороннього військово-технічного співробітництва, учасники договорів (контрактів) сповіщають про це уповноважені органи Сторін, які вживатимуть необхідних заходів для врегулювання розбіжностей.

Стаття 9

Передача прав на отримані результати інтелектуальної діяльності та/або результати інтелектуальної діяльності, що використовуються, здійснюється відповідно до законодавства держав Сторін.

Передача однією зі Сторін результатів інтелектуальної діяльності, що використовуються та/або отримані, у тому числі виключних прав на них, третій стороні здійснюється тільки за наявності письмової згоди іншої Сторони або уповноваженого державою суб'єкта військово-технічного співробітництва та оформляється договором (контрактом).

Стаття 10

Сторони відповідно до законодавства своїх держав вживають необхідних заходів для виключення можливості неправомірного виробництва, а також для нерозповсюдження з території своєї держави на територію третіх держав продукції військового призначення, виготовленої з використанням результатів інтелектуальної діяльності, що належить суб'єктам права інтелектуальної власності іншої Сторони.

Стаття 11

Учасники договорів (контрактів) за взаємною домовленістю визначають доцільність отримання правової охорони результатів інтелектуальної діяльності, отриманих у ході реалізації договорів (контрактів), або забезпечення конфіденційності інформації щодо таких результатів.

При поданні заявок на видачу охоронних документів учасники договорів (контрактів) керуються наступним:

заявки на видачу охоронних документів на результати інтелектуальної діяльності, створені у Російській Федерації, спочатку подаються до федеральних органів виконавчої влади, що уповноважені розглядати такі заявки відповідно до законодавства Російської Федерації;

заявки на видачу охоронних документів на результати інтелектуальної діяльності, створені в Україні, спочатку подаються до центрального органу виконавчої влади у сфері інтелектуальної

власності України.

Стаття 12

Інформація про результати інтелектуальної діяльності, що використовуються та/або отримані у ході двостороннього військово-технічного співробітництва, визнана конфіденційною одним з учасників договорів (контрактів), визнається такою іншим учасником.

Така інформація окремо обумовлюється у договорах (контрактах), що укладаються, у яких визначаються зобов'язання учасників договорів (контрактів) щодо забезпечення конфіденційності цієї інформації.

Порядок взаємної передачі та захисту відомостей, що становлять державну таємницю в Україні і державну таємницю у Російській Федерації, визначається Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про взаємну охорону секретної інформації від 2 грудня 2000 року.

Стаття 13

Спори, пов'язані із застосуванням або тлумаченням положень цієї Угоди, вирішуються шляхом взаємних консультацій та переговорів.

Стаття 14

Ця угода набуває чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття нею чинності.

Ця Угода укладається строком на п'ять років і буде автоматично продовжуватися на кожний наступний рік, якщо жодна із Сторін письмово не повідомить іншу Сторону не пізніше ніж за шість місяців до закінчення чергового періоду дії Угоди про свій намір припинити її дію.

Припинення дії цієї Угоди не торкнеться виконання незавершених зобов'язань щодо договорів (контрактів), а також зобов'язань, передбачених Статтями 10 і 12 цієї Угоди, якщо Сторони не домовляться про інше.

Зміни та доповнення до цієї Угоди за взаємною згодою Сторін оформлюються Протоколом до Угоди, що є невід'ємною частиною Угоди.

Вчинено у м. Києві 22 грудня 2006 року у двох примірниках, кожний українською та російською мовами, при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Кабінет
Міністрів України

(підпис)

За Уряд
Російської Федерації

(підпис)